

Свето Јеванђеље по Марку

Јован објављује долазак Исуса Христа. Исусово крштење и кушање. Исус проповеда Јеванђеље, позива ученике и исцељује болеснике.

¹ Почетак јеванђеља Исуса Христа Сина Божјег.

² Као што стоји у пророку:

Ево ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим,
који ће приправити пут Твој пред Тобом.

³ Глас је оног што виче у пустињи:
Приправите пут Господњи,
поравните стазе Његове.

⁴ Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповедајући крштење покајања за опроштење греха.

⁵ И излажаше к њему сва јудејска земља и Јерусалимљани; и крштаваше их све у Јордану реци, и исповедаху грехе своје.

⁶ А Јован беше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и мед дивљи.

⁷ И проповедаше говорећи: Иде за мном јачи од мене, пред ким ја нисам достојан сагнути се и одрешити ремен на обући Његовој.

⁸ Ја вас крштавам водом, а Он ће вас крстити Духом Светим.

⁹ И у то време дође Исус из Назарета галилејског, и крсти Га Јован у Јордану,

¹⁰ и одмах излазећи из воде виде небо где се отвори, и Дух као голуб сиђе на Њега.

¹¹ И глас дође с неба: Ти си Син мој љубазни који је по мојој вољи.

¹² И одмах Дух изведе Га у пустињу.

¹³ И би онде у пустињи дана четрдесет, и куша Га сотона, и би са зверињем, и анђели службаху Му.

¹⁴ А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповедајући јеванђеље о царству Божјем

¹⁵ и говорећи: **Изађе време и приближи се царство Божје; покајте се и верујте јеванђеље.**

¹⁶ И ходећи покрај мора виде Симона и Андрију, брата његовог, где бацају мреже у море; јер беху рибари.

¹⁷ И рече им Исус: **Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским.**

¹⁸ И одмах оставивши мреже своје пођоше за Њим.

¹⁹ И отишавши мало оданде угледа Јакова Зеведејевог, и Јована брата његовог како у лађи крпљаху мреже;

²⁰ и одмах позва их; и оставивши оца свог Зеведеја у лађи с најамницима, пођоше за Њим.

²¹ И дођоше у Капернаум; и одмах у суботу ушавши у зборницу учаше.

²² И дивише се науци Његовој; јер их учаше као Онај који власт има, а не као књижевници.

²³ И беше у зборници њиховој човек с духом нечистим, и повика

²⁴ говорећи: Прођи се, шта је Теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, Светац Божји.

²⁵ И запрети му Исус говорећи: **Умукни, и изађи из њега.**

²⁶ И стресе га дух нечисти, и повика гласно, и изађе из њега.

²⁷ И уплашише се сви тако да питаху један другог говорећи: Шта је ово? И каква је ово наука нова, да има власт да духовима нечистим заповеда, и слушају Га?

²⁸ И оде глас о Њему, одмах, по свој околини галилејској.

²⁹ И одмах, изашавши из зборнице, дођоше у дом Симонов и Андријин с Јаковом и Јованом.

³⁰ А ташта Симонова лежаше од грознице; и одмах казаше Му за њу.

³¹ И приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.

³² А кад би пред вече, пошто сунце зађе, доношаху к Њему све болеснике и бесне.

³³ И сав град беше се сабрао к вратима.

³⁴ И исцели многе болеснике од различних болести, и ђаволе многе истера, и не даде ђаволима да казују да Га познају.

³⁵ А ујутру, врло рано уставши, изађе и оде насамо, и онде се мољаше Богу.

³⁶ И за Њим потрчаше Симон и који беху с њим.

³⁷ И наставши Га рекоше Му: Траже Те сви.

³⁸ И рече им: **Хајдемо у оближња села и градове да и тамо проповедим: јер сам ја на то дошао.**

³⁹ И проповеда по зборницама њиховим по свој Галилеји, и ђаволе изгони.

⁴⁰ И дође к Њему губавац молећи Га и на коленима клечећи пред Њим и рече Му: Ако хоћеш, можеш ме очистити.

⁴¹ А Исус, пошто се смиловао, пружи руку, и дохвативши га се рече му: **Хоћу, очисти се.**

⁴² И тек што му то рече, а губа оде с њега, и оста чист.

⁴³ И запретивши му одмах истера га,

⁴⁴ и рече му: **Гледај да никоме ништа не кажеш, него иди те се покажи свештенику, и принеси за очишћење своје шта је заповедио Мојсије за сведочанство њима.**

⁴⁵ А он изашавши поче много проповедати и казивати шта је било тако да Исус не може јавно у град ући, него беше напољу у пустим местима, и долажаху к Њему са свих страна.

2

Излечење одузетог. Исус позива Матеја. О посту. Тргање класова у Суботу.

¹ И уђе опет у Капернаум после неколико дана; и чу се да је у кући.

² И одмах скупише се многи тако да не могаху ни пред вратима да се збију; и казиваше им реч.

³ И дођоше к Њему с одузетим кога су носили четворо.

⁴ И не могући приближити се к Њему од народа открише кућу где Он беше, и прокопавши спустише одар на коме одузети лежаše.

⁵ А Исус видевши веру њихову рече узетоме: **Синко! Опраштају ти се греси твоји.**

⁶ А онде сеђаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својим:

⁷ Шта овај тако хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога?

⁸ И одмах разумевши Исус духом својим да они тако помишљају у себи, рече им: **Што тако помишљате у срцима својим?**

⁹ **Шта је лакше? Рећи узетоме: Опраштају ти се греси, или рећи: Устани и узми одар свој, и ходи?**

¹⁰ **Но да знате да власт има Син човечји на земљи опраштати грехе, (рече узетоме:)**

¹¹ **Теби говорим: устани и узми одар свој, и иди дома.**

¹² И уста одмах, и узевши одар изађе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: Никада тога видели нисмо.

¹³ И изађе опет к мору; и сав народ иђаше к Њему, и учаше их.

¹⁴ И пролазећи виде Левију Алфејевог где седи на царини, и рече му: **Хајде за мном.** И уставши оде за Њим.

¹⁵ И кад сеђаше Исус за трпезом у кући његовој, цариници и грешници многи сеђаху с Њим и с ученицима Његовим: јер их беше много који иђаху за Њим.

¹⁶ А књижевници и фарисеји видевши Га где једе с цариницима и с грешницима говораху ученицима Његовим: Зашто с цариницима и грешницима једе и пије?

¹⁷ И чувши Исус рече им: **Не требају здрави лекара него болесни. Ја нисам дошао да дозовем праведнике но грешнике на покајање.**

¹⁸ И беху ученици Јованови и фарисејски који

пошћаху; и дођоше и рекоше Му: Зашто ученици Јованови и фарисејски посте, а твоји ученици не посте?

¹⁹ И рече им Исус: Еда ли могу сватови постити док је женик с њима? Докле год имају са собом женика не могу постити.

²⁰ Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и тада ће постити, у оне дане.

²¹ И нико не пришива нову закрпу на стару хаљину; иначе ће одадрети нова закрпа од старог, и гора ће рупа бити.

²² И нико не сипа ново вино у мехове старе; иначе ново вино продре мехове, и вино се пролије, и мехови пропадну; него ново вино у нове мехове сипати треба.

²³ И догоди Му се да су ишли у суботу кроз усеве, и ученици Његови тргаху путем класје.

²⁴ И фарисеји говораху Му: Гледај, зашто чине у суботу шта не ваља?

²⁵ А Он рече им: Нисте ли никад читали шта учини Давид кад му би до невоље и огладне с онима што беху с њим?

²⁶ Како уђе у Божју кућу пред Авијатаром поглаваром свештеничким и хлебова постављене поједе којих не беше слободно никоме јести осим свештеницима, и даде их онима који беху с њим?

²⁷ И говораше им: Субота је начињена човека ради, а није човек суботе ради.

²⁸ Дакле је Господар Син човечји и од суботе.

3

Исус исцељује у Суботу суву руку, изгони нечисте духове. Избор Дванаесторице.

*Кажњава фарисеје што хуле на Духа Светог.
Казује ко су Његови прави сродници.*

¹ И уђе опет у зборницу, и онде беше човек са сувом руком.

² И мотраху за Њим неће ли га у суботу исцелити да Га окриве.

³ И рече човеку са сувом руком: **Стани на средину.**

⁴ И рече им: **Ваља ли у суботу добро чинити или зло чинити? Душу одржати, или погубити?** А они су ћутали.

⁵ И погледавши на њих с гневом од жалости што су им онако срца одрвенила, рече човеку: **Пружи руку своју.** И пружи; и поста рука здрава као и друга.

⁶ И изашавши фарисеји одмах учинише за Њега веће с Иродовцима како би Га погубили.

⁷ А Исус оде с ученицима својим к мору; и многи народ из Галилеје пође за Њим и из Јудеје;

⁸ и из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта Он чини дође к Њему.

⁹ И рече ученицима својим да буде лађа у Њега готова због народа, да Му не досађује.

¹⁰ Јер многе исцели тако да навалјиваху на Њега који беху наказени болестима да Га се дотакну.

¹¹ И духови нечисти кад Га виђаху, припадаху к Њему и викаху говорећи: Ти си Син Божји.

¹² И много им прећаше да Га не прокажу.

¹³ И изиђоше на гору, и дозва које Он хтеше; и дођоше Му.

¹⁴ И постави дванаесторицу да буду с Њим, и да их пошаље да проповедају,

¹⁵ и да имају власт да исцељују од болести, и да изгоне ђаволе:

¹⁶ Првог Симона, и надеде му име Петар;

¹⁷ и Јакова Зеведејевог и Јована брата Јаковљевог, и надеде им имена Воанергес, које значи Синови грома;

¹⁸ и Андрију и Филипа и Вартоломија и Матеја и Тому и Јакова Алфејевог и Тадију и Симона Кананита,

¹⁹ и Јуду Искаротског, који Га и издаде.

²⁰ И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могаху ни хлеба јести.

²¹ И чувши то род Његов изиђоше да Га ухвате; јер говораху да је изван себе.

²² А књижевници који беху сишли из Јерусалима говораху: У њему је Веелзевул. Он помоћу кнеза ђаволског изгони ђаволе.

²³ И дозвавши их говораше им у причама: **Како може сотона сотону изгонити?**

²⁴ **И ако се царство само по себи подели, не може остати царство оно;**

²⁵ **и ако се дом сам по себи подели, не може остати дом онај;**

²⁶ **и ако сотона устане сам на се и подели се, не може остати, него ће пропасти.**

²⁷ **Нико не може покућство јакога, ушавши у кућу његову, отети ако најпре јакога не свеже: и онда ће кућу његову оплени.**

²⁸ **Заиста вам кажем: сви греси опростиће се синовима човечјим, и хуљења на Бога, макар каква била:**

²⁹ А који похули на Духа Светог нема опроштења вавек, него је крив вечном суду.

³⁰ Јер говораху: У њему је нечисти дух.

³¹ И дође мати Његова и браћа Његова, и стојећи напољу послаше к Њему да Га зову.

³² И сеђаше народ око Њега. И рекоше Му: Ето мати Твоја и браћа Твоја и сестре Твоје напољу питају за Те.

³³ И одговори им говорећи: Ко је мати моја или браћа моја?

³⁴ И погледавши на народ који сеђаше рече: Ево мати моја и браћа моја.

³⁵ Јер ко изврши вољу Божју, онај је брат мој и сестра моја и мати моја.

4

Приче о царству Божијем. Утишавање буре.

¹ И опет поче учити код мора, и скупише се око Њега људи многи тако да мора ући у лађу, и седети на мору; а народ сав беше на земљи крај мора.

² И учаше их у причама много, и говораше им у науци својој:

³ Слушајте: ево изиђе сејач да сеје.

⁴ И кад сејаше, догоди се да једно паде украј пута, и дођоше птице и позобаше га.

⁵ А друго паде на каменито место где не беше много земље; и одмах изниче; јер не беше у дубину земље:

⁶ А кад обасја сунце, увену, и будући да немаше корена, усахну.

⁷ И друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе род.

⁸ И друго паде на земљу добру; и даваше род који је напредовао и растао и доносио по тридесет и по шездесет и по сто.

⁹ И рече: Ко има уши да чује нека чује.

¹⁰ А кад оста сам, запиташе Га који беху с Њим и са дванаесторицом за ову причу.

¹¹ И рече им: Вама је дано да знате тајне царства Божјег, а онима напољу све у причама бива;

¹² да очима гледају и да не виде, и ушима слушају и да не разумеју; да се како не обрате и да им се не опросте греси.

¹³ И рече им: Зар не разумете ову причу? А како ћете све приче разумети?

¹⁴ Сејач реч сеје.

¹⁵ А оно су крај пута, где се сеје реч и кад је чују одмах дође сотона и отме реч посејану у срцима њиховим.

¹⁶ Тако су и оно што се сеје на каменитим местима, који кад чују реч одмах је приме с радошћу;

¹⁷ али немају корена у себи, него су непостојани, па кад буде до невоље или их потеряју речи ради, одмах се саблазне.

¹⁸ А оно су што се у трњу сеје који слушају реч,

¹⁹ али бриге овог света и превара богатства и остале сласти уђу и загуше реч, и без рода остане.

²⁰ А оно су што се на доброј земљи сеје који слушају реч и примају, и доносе род по тридесет и по шездесет и по сто.

²¹ И говораше им: Еда ли се свећа ужиже да се метне под суд или под одар? А не да се на

свећњак метне?

²² Јер нема ништа тајно што неће бити јавно; нити има шта сакривено што неће изаћи на видело.

²³ Ако има ко уши да чује нека чује.

²⁴ И говораше им: Памтите шта чујете: каквом мером мерите онаквом ће вам се мерити и дометнуће се вама који слушате.

²⁵ Јер ко има, даће му се; а који нема, узеоће му се и оно што има.

²⁶ И говораше им: Тако је царство Божје као човек кад баца семе у земљу;

²⁷ и спава и устаје ноћу и дању; и семе ниче и расте, да не зна он.

²⁸ Јер земља сама од себе најпре донесе траву, потом клас, па онда испуни пшеницу у класу.

²⁹ А кад сазре род, одмах пошаље срп; јер наста жетва.

³⁰ И говораше: Какво ћемо казати да је царство Божје? Или у каквој ћемо га причи исказати?

³¹ Оно је као зрно горушичино које кад се посеје у земљу мање је од свих семена на земљи;

³² а кад се посеје, узрасте и буде веће од свег поврћа, и пусти гране велике да могу у његовом хладу птице небеске живети.

³³ И таквим многим причама казиваше им реч, колико могаху слушати.

³⁴ А без прича не говораше им ни речи. А ученицима посебно казиваше све.

³⁵ И рече им онај дан увече: Хајдемо на оне стране.

36 И отпустивши народ узеше Га како беше у лађи; а и друге лађе беху с Њим.

37 И постаде велика олуја; и валови тако заливаху у лађу да се већ напуни.

38 А Он на крми спаваше на узглављу; и пробудише Га, и рекоше Му: Учитељу! Зар Ти не мариш што гинемо?

39 И уставши запрети ветру, и рече мору: **Ћути, престани.** И утоли ветар, и постаде тишина велика.

40 И рече им: **Зашто сте тако страшљиви? Како немате вере.**

41 И уплашише се врло, и говораху један другом: Ко је Овај, дакле, да Га и ветар и море слушају?

5

Исусово чудо на човеку с духом нечистим. Чудо са женом која је боловала од течења крви и чудо са Јаировом кћери.

1 И дођоше преко мора у околину гадаринску.

2 И кад изиђе из лађе, одмах Га сретe човек с духом нечистим,

3 који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама;

4 јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је скидао вериге и пута изломио; и нико га не могаше укротити.

5 И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.

6 А кад виде Исуса из далека, потече и поклони Му се.

7 И повикавши гласно рече: Шта је Теби до мене, Исусе Сине Бога Вишњег? Заклињем Те Богом, не мучи ме.

8 Јер му говораше: **Изађи, душе нечисти, из човека.**

9 И питаше га: **Како ти је име?** И одговори Му: Легеон ми је име; јер нас је много.

10 И молише Га веома да их не шаље из оне околине.

11 А онде по брегу пасло је велико крдо свиња.

12 И молише Га сви ђаволи говорећи: Пошаљи нас у свиње да у њих уђемо.

13 И допусти им Исус одмах. И изашавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали крдо с брега у море; а беше их око две хиљаде: и потопише се у мору.

14 А свињари побегоше, и јавише у граду и по селима. И изађоше људи да виде шта је било.

15 И дођоше к Исусу, и видеше беснога у коме је био легеон где седи обучен и паметан; и уплашише се.

16 А они што су видели казаше им шта би од беснога и од свиња.

17 И почеше Га молити да иде из њихових крајева.

18 И кад уђе у лађу, мољаше Га онај што је био бесан да буде с Њим.

19 А Исус не даде му, већ му рече: **Иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.**

20 И оде и поче приповедати у Десет градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.

21 И кад пређе Исус у лађи опет на оне стране, скупил се народ многи око Њега; и беше крај мора.

22 И гле, дође један од старешина зборничких по имену Јаир; и видевши Га паде пред ноге Његове.

²³ И мољаше Га врло говорећи: Кћи је моја на смрти; да дођеш и да метнеш на њу руке да оздрави и живи.

²⁴ И пође с њим.

И за Њим иђаше народа много и туркају Га.

²⁵ И жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви

²⁶ и велику муку поднела од многих лекара, и потрошила све што је имала, и ништа јој нису помогли, него још горе начинили,

²⁷ кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине Његове.

²⁸ Јер говораше: Ако се само дотакнем хаљина Његових оздравићу.

²⁹ И одмах пресахну извор крви њене, и осети у телу да оздрави од болести.

³⁰ И одмах Исус осети у себи силу што изађе из Њега, и обазревши се на народ рече: **Ко се то дотаче мојих хаљина?**

³¹ И рекоше Му ученици Његови: Видиш народ где Те турка, па питаш: **Ко се дотаче мене?**

³² И Он се обазираше да види ону која то учини.

³³ А жена уплашивши се дрхташе, и знајући шта јој се догоди, дође и клече пред Њим, и каза Му сву истину.

³⁴ А Он рече јој: **Кћери! Вера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје.**

³⁵ Још Он говораше, а дођоше од старешине зборничког говорећи: Кћи твоја умре; што већ трудиш учитеља?

³⁶ А Исус одмах чувши реч што рекоше рече старешини: **Не бој се, само веруј.**

³⁷ И не даде за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљевог.

³⁸ И дође у кућу старешине зборничког, и виде вреву и плач и јаук велики.

³⁹ И ушавши рече им: **Шта сте узаврели те плачете? Девојка није умрла, него спава.**

⁴⁰ И подсмеваху Му се. А Он истеравши све узе оца девојчиног и матер и који беху с Њим, и уђе где лежаше девојка.

⁴¹ И узевши девојку за руку рече јој: **Талита куми**, које значи: **Девојко, теби говорим, устани.**

⁴² И одмах уста девојка и хођаше; а беше од дванаест година. И зачудише се чудом великим.

⁴³ И запрети им врло да нико не дозна за то, и рече: Подајте јој нек једе.

6

Исус презрен у својој постојбини. Одашиљање Дванаесторице. Јован Крститељ погубљен. Нахрањено пет хиљада људи. Исус на мору. Исцељивање болесника.

¹ И изађе оданде, и дође на своју постојбину; и за Њим идоше ученици Његови.

² И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуд овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудеса таква рукама његовим чине се?

³ Није ли ово дрводеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијин и Јудин и Симонов? И нису ли сестре његове овде међу нама? И саблажњаваху се о Њега.

⁴ А Исус рече им: **Нигде није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому свом.**

⁵ И не могаше онде ни једно чудо да учини, осим што мало болесника исцели метнувши на њих руке.

⁶ И чудιο се неверству њиховом.
И иђаше по околним селима и учаше.

⁷ И дозва дванаесторицу, и поче их слати два и два, и даваше им власт над духовима нечистим.

⁸ И заповеди им да ништа не узимају на пут осим једног штапа: ни торбе ни хлеба ни новаца у појасу;

⁹ него обувени у опанке, и не облачећи две хаљине.

¹⁰ И рече им: **Где уђете у дом онде останите док не изађете оданде.**

¹¹ **И ако вас ко не прими и не послуша вас, излазећи оданде отресите прах с ногу својих за сведочанство њима. Заиста вам кажем: лакше ће бити Содому и Гомору у дан страшног суда него граду оном.**

¹² И отишавши проповедаху да се треба кајати;

¹³ и ђаволе многе изгоњаху; и мазаху уљем многе болеснике; и исцељиваху.

¹⁴ И зачу цар Ирод за Исуса (јер Његово име беше се разгласило), и рече: Јован крститељ из мртвих уста, зато чини чудеса.

¹⁵ Други говораху: То је Илија. А други говораху: То је пророк или као који од пророка.

¹⁶ А кад чу Ирод, рече: То је Јован кога сам ја посекао, он уста из мртвих.

¹⁷ Јер овај Ирод посла те ухватише Јована, и свезавши баци га у тамницу Иродијаде ради, жене Филипа брата свог, јер се ожени њом.

¹⁸ Јер Јован говораше Ироду: Не можеш ти имати жене брата свог.

¹⁹ А Иродијада расрди се на њега, и хтеде да га убије, али не могаше.

20 Јер се Ирод бојаше Јована знајући га да је човек праведан и свет, и чуваше га; и много којешта чињаше како му он рече, и радо га слушаше.

21 И догоди се дан згодан, кад Ирод на дан свог рођења даваше вечеру кнезовима својим и војводама и старешинама галилејским.

22 И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовим рече цар девојци: Ишти у мене шта год хоћеш, и даћу ти.

23 И закле јој се: Шта год заиштеш у мене даћу ти, да би било и до пола царства мог.

24 А она изашавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована крститеља.

25 И одмах ушавши брзо к цару заиска говорећи: Хоћу да ми даш, сад на кругу, главу Јована крститеља.

26 И забрину се цар, али клетве ради и гостију својих не хте јој одрећи.

27 И одмах посла цар џелата, и заповеди да донесе главу његову.

28 А он отишавши посече га у тамници, и донесе главу његову на кругу, и даде девојци, а девојка даде је матери својој.

29 И чувши ученици његови дођоше и узеше тело његово, и метнуше га у гроб.

30 И скупише се апостоли к Исусу, и јавише Му све и шта учинише и шта људе научише.

31 И рече им: **Дођите ви сами насамо, и почините мало.** Јер их беше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.

32 И одоше на лађи у пусто место сами.

³³ И видеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и пешице из свих градова стецаху се онамо, и престигоше их, и скупише се око Њега.

³⁴ И изашавши Исус виде народ многи, и сажали му се, јер беху као овце без пастира; и поче их учити много.

³⁵ И кад би већ пред ноћ, приступише к Њему ученици Његови говорећи: Пусто је место, а већ је касно;

³⁶ отпусти их нека иду у околна села и паланке да купе себи хлеба; јер немају шта јести.

³⁷ А Он одговарајући рече им: **Дајте им ви нека једу.** А они рекоше: Једино да идемо да купимо за двеста гроша хлеба, па да им дамо да једу?

³⁸ А Он им рече: **Колико хлебова имате? Идите и видите.** И видевши рекоше: Пет хлебова и две рибе.

³⁹ И заповеди им да их посаде све на гомиле по зеленој трави.

⁴⁰ И посадише се на гомиле по сто и по педесет.

⁴¹ И узевши оних пет хлебова и две рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хлебове, и даде ученицима својим да метну испред њих; и оне две рибе подели свима.

⁴² И једоше сви, и наситише се.

⁴³ И накупише комада дванаест котарица пуних и од риба.

⁴⁴ А беше оних што су јели хлебове око пет хиљада људи.

⁴⁵ И одмах натера ученике своје да уђу у лађу и да иду напред на оне стране у Витсаиду док Он отпусти народ.

⁴⁶ И отпустивши их оде на гору да се помоли Богу.

⁴⁷ И увече беше лађа насред мора, а Он сам на земљи.

⁴⁸ И виде их где се муче веслајући: јер им беше противан ветар. И око четврте страже ноћне дође к њима идући по мору; и хтеде да их мимоиђе.

⁴⁹ А они видевши Га где иде по мору мишљаху да је утвара, и повикаше;

⁵⁰ јер Га сви видеше и поплашише се. И одмах проговори с њима, и рече им: **Не бојте се, ја сам, не плашите се.**

⁵¹ И уђе к њима у лађу, и утоли ветар; и врло се уплашише, и дивљаху се.

⁵² Јер их не научише хлебови; јер се беше срце њихово окаменило.

⁵³ И прешавши дођоше у земљу генисаретску; и стадоше у крај.

⁵⁴ И кад изађоше из лађе, одмах Га познаше људи.

⁵⁵ И оптрчавши сав онај крај, почеше на одрима доносити болеснике где су чули да је Он.

⁵⁶ И куд год иђаше у села или у градове или у паланке, на раскршћима метаху болеснике и мољаху Га да се барем скута од хаљине Његове дотакну: и оздрављаху сви који Га се дотицаху.

7

О људским законима. Исус исцељује кћер жене Хананејке, глуве и неме.

¹ И скупише се око Њега фарисеји и неки од књижевника који беху дошли из Јерусалима.

² И видевши неке од ученика Његових да нечистим, то јест, неумивеним рукама једу хлеб, укорише их.

³ Јер фарисеји и сви Јевреји, не једу док не умију руке до лаката, држећи се оног што им је остало од старих;

⁴ и кад дођу с пазара, не једу док се не умију; и још много има што су примили те држе: перу чаше и жбанове и котлове и клупе.

⁵ А потом питаху Га фарисеји и књижевници: Зашто ученици твоји не живе као што нам је остало од старих, него једу хлеб неумивеним рукама?

⁶ А Он одговарајући рече им: Добро је пророковао Исаија за вас лицемере, као што је писано:

Ови људи уснама ме поштују,
а срце њихово далеко стоји од мене.

⁷ Но залуду ме поштују
учећи наукама, заповестима људским.

⁸ Јер остависте заповести Божје, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга многа таква чините.

⁹ И рече им: Добро укидате заповест Божју да свој обичај сачувате.

¹⁰ Јер Мојсије рече: Поштуј оца свог и матер своју; и: Који опсује оца или матер смрћу да умре.

¹¹ А ви кажете: Ако каже човек оцу или матери: Корван, то јесте: прилог је чим бих ти ја могао помоћи.

¹² И тако не дате му ништа учинити, оцу свом или матери својој,

¹³ укидајући реч Божју својим обичајем који сте поставили; и овако много којешта чините.

14 И дозавши сав народ рече им: **Послушајте мене сви, и разумите.**

15 Ништа нема што би човека могло опоганити да уђе споља у њега, него што излази из њега оно је што погани човека.

16 Ако ко има уши да чује нека чује.

17 И кад дође од народа у кућу питаху Га ученици Његови за причу.

18 И рече им: Зар сте и ви тако неразумни? Не разумете ли да шта год у човека споља улази не може га опоганити?

19 Јер му не улази у срце него у трбух; и излази напоље чистећи сва јела.

20 Још рече: Шта излази из човека оно погани човека;

21 јер изнутра, из срца људског, излазе мисли зле, прељубе, курварства, убиства,

22 крађе, лакомства, пакости, злоће, лукавство, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље.

23 Сва ова зла изнутра излазе, и погане човека.

24 И уставши оданде оде у крајеве тирске и сидонске, и ушавши у кућу хтеде да нико не чује за Њ; и не може се сакрити.

25 Јер чувши за Њ жена што у њеној кћери беше дух нечисти, дође и паде к ногама Његовим.

26 А жена та беше Гркиња родом Сирофиничанка, и мољаше Га да истера ђавола из кћери њене.

27 А Исус рече јој: **Стани да се најпре деца нахране; јер није право узети хлеб од деце и бацити псима.**

28 А она одговарајући рече Му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва детињих.

²⁹ И рече јој: **За ту реч иди; изађе ђаво из кћери твоје.**

³⁰ И дошавши кући нађе да је ђаво изашао, и кћи лежаше на одру.

³¹ И опет изађе Исус из крајева тирских и сидонских и дође на море галилејско у крајеве десетоградске.

³² И доведоше к Њему глувог и мутавог, и мољаху Га да метне на њ руку.

³³ И узевши га из народа насамо метну прсте своје у уши његове, и плъунувши дохвати се језика његовог;

³⁴ и погледавши на небо уздахну, и рече му: **Ефата,** то јесте: Отвори се.

³⁵ И одмах му се отворише уши, и разреши се свеза језика његовог и говораше лепо.

³⁶ И запрети им да никоме не казују; али што им више Он забрањиваше они још више разглашаваху.

³⁷ И врло се дивљаху говорећи: Све добро чини; и глуве чини да чују и неме да говоре.

8

Нахрањено четири хиљаде људи. Тражење знака. Треба се чувати фарисеја и Ирода. Исцељење слепог. Петрова исповест. Прво прорицање страдања.

¹ У то време, кад беше врло много народа и не имаху шта јести, дозва Исус ученике своје и рече им:

² **Жао ми је народа, јер већ три дана стоје код мене и немају ништа јести.**

³ И ако их отпустим гладне кућама њиховим, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли издалека.

⁴ И одговорише Му ученици Његови: Откуда ћемо узети хлеба овде у пустињи да их нахранимо?

⁵ И запита их: **Колико имате хлебова?** А они казаше: Седам.

⁶ И заповеди народу да поседају по земљи; и узевши оних седам хлебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својим да раздаду; и раздадоше народу.

⁷ И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду.

⁸ И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица.

⁹ А оних што су јели беше око четири хиљаде. И отпусти их.

¹⁰ И одмах уђе у лађу с ученицима својим, и дође у околине далманутске.

¹¹ И изађоше фарисеји, и почеше се препирати с Њим, и кушајући Га искаху од Њега знак с неба.

¹² И уздахнувши духом својим рече: **Зашто род овај знак тражи? Заиста вам кажем: неће се дати роду овоме знак.**

¹³ И оставивши их уђе опет у лађу, и оде на оне стране.

¹⁴ И заборавише ученици Његови узети хлеба, и немаху са собом у лађи до један хлеб.

¹⁵ И заповедаше им говорећи: **Гледајте, чувајте се квасца фарисејског и квасца Иродовог.**

¹⁶ И мишљаху, један другом говорећи: То је што хлеба немамо.

17 И разумевши Исус рече им: **Шта мислите што хлеба немате? Зар још не осећате, нити разумете? Зар је још окамењено срце ваше?**

18 **Очи имате и не видите? Уши имате и не чујете? И не памтите ли**

19 **кад ја пет хлебова преломих на пет хиљада, колико котарица пуних комада накупиште?** Рекоше Му: Дванаест.

20 **А кад седам на четири хиљаде, колико пуних котарица накупиште комада?** А они рекоше: Седам.

21 И рече им: **Како не разумете?**

22 И дође у Витсаиду; и доведоше к Њему слепога, и мољаху Га да га се дотакне.

23 И узевши за руку слепога изведе га напоље из села, и плъунувши му у очи метну руке на њ, и запита га види ли шта.

24 И погледавши рече: Видим људе где иду као дрва.

25 И потом опет метну му руке на очи, и рече му да прогледа: и исцели се, и виде све лепо.

26 И посла га кући његовој говорећи: **Не улази у село, нити казуј коме у селу.**

27 И изађе Исус и ученици Његови у села Ћесарије Филипове; и путем питаше ученике своје говорећи им: **Ко говоре људи да сам ја?**

28 А они одговорише: Јован крститељ; други: Илија; а други: Који од пророка.

29 А Он им рече: **А ви шта мислите ко сам ја?** А Петар одговарајући рече Му: Ти си Христос.

30 И запрети им да никоме не казују за Њега.

³¹ И поче их учити да Сину човечјем ваља много пострадади, и да ће Га окривити старешине и главари свештенички и књижевници, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.

³² И говораше о том не устручавајући се. И Петар узе Га и поче Га одвраћати.

³³ А Он обрнувши се и погледавши на ученике своје запрети Петру говорећи: **Иди од мене сотоно; јер ти не мислиш шта је Божје него шта је људско.**

³⁴ И дозавши народ с ученицима својим рече им: **Ко хоће за мног да иде нека се одрекне себе и узме крст свој, и за мног иде.**

³⁵ **Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради и јеванђеља онај ће је сачувати.**

³⁶ **Јер каква је корист човеку ако задобије сав свет, а души својој науди?**

³⁷ **Или какав ће откуп дати човек за душу своју?**

³⁸ **Јер ко се постиди мене и мојих речи у роду овом прељуботворном и грешном, и Син ће се човечји постидети њега кад дође у слави Оца свог с анђелима светима.**

9

Христово преображење. Исцељење човека с духом нечистим. Друго прорицање страдања. Борба за првенство. Понижени ће се узвисити. Треба се чувати саблазни.

¹ И рече им: **Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде царство Божје да дође у сили.**

² И после шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на високу гору саме; и преобрази се пред њима.

³ И хаљине Његове постадоше сјајне и врло беле као снег, као што не може белиља убелити на земљи.

⁴ И указа им се Илија с Мојсијем где се разговараху с Исусом.

⁵ И Петар одговарајући рече Исусу: Рави! Добро нам је овде бити; и да начинимо три сенице: Теби једну и Мојсију једну и Илији једну.

⁶ Јер не знаше шта говори; јер беху врло уплашени.

⁷ И постаде облак те их заклони; и дође глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни; Њега послушајте.

⁸ И уједанпут погледавши, никога не видеше осим Исуса самог са собом.

⁹ А кад силажаху с горе запрети им да ником не казују шта су видели, док Син човечји не устане из мртвих.

¹⁰ И реч задржаше у себи питајући један другог: Шта то значи устати из мртвих?

¹¹ И питаху Га говорећи: Како говоре књижевници да Илија треба најпре да дође?

¹² А Он одговарајући рече им: **Илија ће доћи најпре, и уредити све; али и Син човечји треба да много пострада и да се понизи, као што је писано.**

¹³ **Али вам кажем да је и Илија дошао и учинише с њим шта хтедоше као што је писано за њега.**

¹⁴ И дошавши к ученицима својим виде народ многи око њих и књижевнике где се препиру с њима.

15 И одмах видевши Га сав народ уплаши се и притрчавши поздрављаху Га.

16 И упита књижевнике: **Шта се препирете с њима?**

17 И одговарајући један од народа рече: Учитељу! Доведох к Теби сина свог у коме је дух неми.

18 И сваки пут кад га ухвати ломи га, и пену баца и шкргуће зубима; и суши се. И рекох ученицима Твојим да га истерају; и не моглоше.

19 А Он одговарајући му рече: **О роде неверни! Докле ћу с вама бити? Докле ћу вас трпети? Доведите га к мени.**

20 И доведоше га к Њему; и кад Га виде одмах га дух стаде ломити; и паднувши на земљу ваљаше се бацајући пену.

21 И упита оца његовог: **Колико има времена како му се то догодило?** А он рече: Из детињства.

22 И много пута баца га у ватру и у воду да га погуби; него ако шта можеш помози нам, смиљуј се на нас.

23 А Исус рече му: **Ако можеш веровати: све је могуће ономе који верује.**

24 И одмах повикавши отац детињи са сузама говораше: Верујем, Господе! Помози мом неверју.

25 А Исус видећи да се стиче народ, запрети духу нечистом говорећи му: **Душе неми и глуви! Ја ти заповедам, изађи из њега и више не улази у њега.**

26 И повикавши и изломивши га врло изађе; и учини се као мртав тако да многи говораху: Умре.

27 А Исус узевши га за руку подиже га: и уста.

28 И кад уђе у кућу, питаху Га ученици Његови насамо: Зашто га ми нисмо могли истерати?

29 И рече им: **Овај се род ничим не може**

истерати до молитвом и постом.

³⁰ И изашавши оданде иђаху кроз Галилеју; и не хтеше да ко дозна.

³¹ Јер учаше ученике своје, и говораше им да ће се Син човечји предати у руке људске, и убиће Га, и пошто Га убију устаће трећи дан.

³² А они не разумеваху реч, и не смеху да Га питају.

³³ И дође у Капернаум, и кад беше у кући запита их: **Шта се препирасте путем међу собом?**

³⁴ А они ћутаху; јер се путем препираше међу собом ко је највећи.

³⁵ И седавши дозво дванаесторицу и рече им: **Који хоће да буде први нека буде од свих најзадњи и свима слуга.**

³⁶ И узевши дете метну га међу њих и загрливши га рече им:

³⁷ **Ко једно овакво дете прими у име моје, мене прима; а ко мене прими, не прима мене него Оног који је мене послао.**

³⁸ Одговори Му Јован говорећи: Учитељу! Видесмо једног где именом Твојим изгони ђаволе који не иде за нама: и забранисмо му, јер не иде за нама.

³⁹ А Исус рече: **Не браните му; јер нема никога који би именом мојим чудо чинио да може брзо зло говорити за мном.**

⁴⁰ **Јер ко није против вас с вама је.**

⁴¹ **Јер ко вас напоји чашом воде у име моје, зато што сте Христови, заиста вам кажем: неће му пропасти плата.**

⁴² А који саблазни једног од ових малих који верују мене, боље би му било да обеси камен воденични о врат свој и да се баци у море.

⁴³ И ако те рука твоја саблажњава, одсеци је: боље ти је без руке у живот ући, неголи с обе руке ући у пакао, у огањ вечни,

⁴⁴ где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.

⁴⁵ И ако те нога твоја саблажњава, одсеци је: боље ти је ући у живот хром, неголи с две ноге да те баце у пакао, у огањ вечни,

⁴⁶ где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.

⁴⁷ Ако те и око твоје саблажњава, ископај га: боље ти је с једним оком ући у царство Божје, неголи с два ока да те баце у пакао огњени,

⁴⁸ где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.

⁴⁹ Јер ће се сваки огњем посолити, и свака ће се жртва сољу посолити.

⁵⁰ Добра је со; али ако со буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со у себи, и мир имајте међу собом.

10

О разводу брака. Христос благосиља децу. Богати младић. Треће прорицање о страдању. Синови Зеведејеви. Вартимеј.

¹ И уставши оданде дође у околине јудејске преко Јордана, и стече се опет народ к Њему; и као што обичај имаше, опет их учаше.

² И приступивши фарисеји упиташе Га кушајући: Може ли човек пустити жену?

³ А Он одговарајући рече им: **Шта вам заповеда Мојсије?**

⁴ А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распусна књига и да се пусти.

⁵ И одговарајући Исус рече им: По тврђи вашег срца написа вам он заповест ову.

⁶ А у почетку створења, мужа и жену, створио их је Бог.

⁷ Зато оставиће човек оца свог и мајку и прилепиће се к жени својој,

⁸ и буду двоје једно тело. Тако нису више двоје него једно тело.

⁹ А шта је Бог саставио човек да не раставља.

¹⁰ И у кући опет запиташе Га за то ученици Његови.

¹¹ И рече им: Који пусти жену и ожени се другом, чини прељубу на њој.

¹² И ако жена остави мужа свог и пође за другом, чини прељубу.

¹³ И доношаху к Њему децу да их се дотакне; а ученици брањаху онима што их доношаху.

¹⁴ А Исус видевши расрди се и рече им: Пустите децу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таквих царство Божје.

¹⁵ Заиста вам кажем: који не прими царство Божје као дете, неће ући у њега.

¹⁶ И загрливши их метну на њих руке те их благослови.

¹⁷ И кад изађе на пут, притрча неко, и клекнувши на колена пред Њим питаше Га: Учитељу благи! Шта ми треба чинити да добијем живот вечни?

¹⁸ А Исус рече му: Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једног Бога.

¹⁹ Заповести знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради; не сведочи лажно; не чини неправде никоме; поштуј оца свог и матер.

20 А он одговарајући рече Му: Учитељу! Све сам ово сачувао од младости своје.

21 А Исус погледавши на њ, омиле му, и рече му: **Још ти једно недостаје: иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи, те хајде за мном узевши крст.**

22 А он поста зловољан од ове речи, и оде жалостан; јер беше врло богат.

23 И погледавши Исус рече ученицима својим: **Како је тешко богатима ући у царство небеско!**

24 А ученици се уплашише од речи Његових. А Исус опет одговарајући рече им: **Децо! Како је тешко онима који се уздају у своје богатство ући у царство Божје!**

25 **Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатоме ући у царство Божје.**

26 А они се врло дивљаху говорећи у себи: Ко се дакле може спасти?

27 А Исус погледавши на њих рече: **Људима је немогуће, али није Богу: јер је све могуће Богу.**

28 А Петар Му поче говорити: Ето ми смо оставили све, и за Тобом идемо.

29 А Исус одговарајући рече: **Заиста вам кажем: нема никога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или децу, или земљу, мене ради и јеванђеља ради,**

30 **а да неће примити сад у ово време сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и деце, и земље, у прогоњењу, а на оном свету живот вечни.**

31 **Али ће многи први бити последњи, и последњи први.**

32 А кад иђаху путем у Јерусалим, Исус иђаше

пред њима, а они се чуђаху, и за Њим иђаху са страхом. И узевши опет дванаесторицу поче им казивати шта ће бити од Њега:

³³ Ево идемо у Јерусалим, и Син човечји предаће се главарима свештеничким и књижевницима и осудиће Га на смрт, и предаће Га незнабошцима;

³⁴ и наругаће Му се, и биће Га, и поплјуваће Га, и убиће Га, и трећи дан устаће.

³⁵ И пред Њега дођоше Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: Учитељу! Хоћемо да нам учиниш за шта ћемо Те молити.

³⁶ А Он им рече: **Шта хоћете да вам учиним?**

³⁷ А они Му рекоше: Дај нам да седнемо један с десне стране Теби, а други с леве, у слави Твојој.

³⁸ А Исус им рече: **Не знате шта иштете: можете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којим се ја крштавам?**

³⁹ А они Му рекоше: Можемо. А Исус рече им: Чашу, дакле, коју ја пијем испићете; и крштењем којим се ја крштавам крстићете се;

⁴⁰ али да седнете с десне стране мени и с леве, не могу ја дати него којима је уготовљено.

⁴¹ И чувши то десеторица почеше се срдити на Јакова и на Јована.

⁴² А Исус дозававши их рече им: **Знате да кнезови народни владају народом и поглавари његови управљају њим.**

⁴³ Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

⁴⁴ И који хоће први међу вама да буде, да буде свима слуга.

45 Јер Син човечји није дошао да Му служе него да служи, и да да душу своју у откуп за многе.

46 И дођоше у Јерихон. И кад излажаше из Јерихона, Он и ученици Његови и народ многи, син Тимејев, Вартимеј слепи, сеђаше крај пута и прошаше.

47 И чувши да је то Исус Назарећанин стаде викати и говорити: Сине Давидов, Исусе! Помилуј ме!

48 И пређаху му многи да ућути, а он још више викаше: Сине Давидов! Помилуј ме!

49 И ставши Исус рече да га зовну. И зовнуше слепца говорећи му: Не бој се, устани, зове те.

50 А он збацивши са себе хаљине своје, устаде и дође к Исусу.

51 И одговарајући рече му Исус: **Шта хоћеш да ти учиним?** А слепи рече Му: Равуни! Да прогледам.

52 А Исус рече му: **Иди, вера твоја поможе ти.** И одмах прогледа, и оде путем за Исусом.

11

Исус улази у Јерусалим, проклиње смокву, чисти Храм, препоручује веру, молитву и праштање. Брани своју власт.

1 И кад се приближи к Јерусалиму, к Витфазу и Витанији, код горе маслинске, посла двојицу од ученика својих

2 и рече им: **Идите у село што је пред вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није уседао; одрешите га и доведите.**

3 И ако вам ко рече: Шта то чините? Кажите: Треба Господу; и одмах ће га послати овамо.

4 А они одоше, и нађоше магаре привезано код врата напољу на раскршћу, и одрешише га.

5 И неко од оних што стајаху онде рекоше им: Зашто дрешите магаре?

6 А они рекоше им као што им заповеди Исус; и оставише их.

7 И доведоше магаре к Исусу, и метнуше на њ хаљине своје; и уседе на њ.

8 А многи простреше хаљине своје по путу; а једни резаху грање од дрвета, и простираху по путу.

9 А који иђаху пред Њим и за Њим, викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње!

10 Благословено царство оца нашег Давида који иде у име Господње! Осана на висини!

11 И уђе Исус у Јерусалим, и у цркву; и промотривши све, кад би увече, изађе у Витанију с дванаесторицом.

12 И сутрадан кад изађоше из Витаније, огладне.

13 И видевши издалека смокву с лишћем дође не би ли шта нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не беше време смоквама.

14 И одговарајући Исус рече јој: **Да одсад од тебе нико не једе рода довека.** И слушаху ученици Његови.

15 И дођоше опет у Јерусалим; и ушавши Исус у цркву стаде изгонити оне који продаваху и куповаху по цркви; и испремета трпезе оних

што мењаху новце, и клупе оних што продаваху голубове.

16 И не даде да ко пронесе суда кроз цркву.

17 И учаше говорећи им: **Није ли писано: Дом мој нека се зове дом молитве свим народима? А ви начинисте од њега хајдучку пећину.**

18 И чуше књижевници и главари свештенички, и тражаху како би Га погубили; плашили су Га се, јер Га је народ слушао.

19 И кад би увече изађе напоље из града.

20 И у јутру пролазећи видеше смокву где се посушила из корена.

21 И опоменувши се Петар рече Му: Рави! Гле, смоква што си је проклео, посушила се.

22 И одговарајући Исус рече им:

23 **Имајте веру Божју; јер вам заиста кажем: ако ко рече гори овој: Дигни се и баци се у море, и не посумња у срцу свом, него узверује да ће бити као што говори: биће му шта год рече.**

24 **Зато вам кажем: све што иштете у својој молитви верујте да ћете примити; и биће вам.**

25 **И кад стојите на молитви, праштајте ако шта имате на кога: да и Отац ваш који је на небесима опрости вама погрешке ваше.**

26 **Ако ли, пак, ви не опраштате, ни Отац ваш који је на небесима неће опростити вама погрешке ваше.**

27 И дођоше опет у Јерусалим; и кад хођаше по цркви дођоше к Њему главари свештенички и књижевници и старешине,

28 и рекоше Му: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту, да то чиниш?

²⁹ А Исус одговарајући рече им: **И ја ћу вас да упитам једну реч, и одговорите ми; па ћу вам казати каквом власти ово чиним.**

³⁰ **Крштење Јованово или би с неба или од људи? Одговорите ми.**

³¹ И мишљаху у себи говорећи: Ако кажемо: С неба, рећи ће: Зашто му дакле не веровасте?

³² Ако ли кажемо: Од људи, бојимо се народа; јер сви мишљаху за Јована да заиста пророк беше.

³³ И одговарајући рекоше Исусу: Не знамо. И Исус одговарајући рече њима: **Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.**

12

Прича о виноградарима. Питање о давању пореза, о васкрсењу мртвих и о највећој заповести. Давидов Син и Господ. Треба се чувати књижевника! Удовичина лепта.

¹ И поче им говорити у причама: **Посади човек виноград, и огради плотом, и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, па оде.**

² И кад дође време, посла к виноградарима слугу да прими од виноградара од рода виноградског.

³ А они ухвативши слугу избише га, и послаше празна.

⁴ И опет посла к њима другог слугу; и оног бише камењем и разбише му главу, и послаше га срамотног.

⁵ И опет посла другог; и оног убише; и многе друге, једне избише, а друге побише.

⁶ Још дакле имаше јединог свог милог сина, посла и њега најпосле к њима говорећи: **Постидеће се сина мог.**

7 А виноградарѝ рекоше у себи: Ово је наследник, ходите да га убијемо, и нама ће остати очевина његова.

8 И ухватише га, и убише, и избацише га напоље из винограда.

9 Шта ће дакле учинити господар од винограда? Доћи ће и погубиће виноградаре, и даће виноград другима.

10 Зар нисте читали у писму ово:

Камен који одбацише зидари,
онај поста глава од угла;

11 То би од Господа
и дивно је у нашим очима?

12 И гледаху да Га ухвате, али се побојаше народа; јер разумеше да за њих говори причу; и оставивши Га одоше.

13 И послаше к Њему неке од фарисеја и Иродоваца да би Га ухватили у речи.

14 А они дошавши рекоше Му: Учитељу! Знамо да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер не гледаш ко је ко, него заиста путу Божјем учиш; треба ли ћесару давати харач или не? Хоћемо ли дати, или да не дамо?

15 А Он, знајући њихово лицемерје, рече им: **Што ме кушате? Донесите ми новац да видим.**

16 А они донесоше. И рече им: **Чији је ово образ и натпис?** А они Му рекоше: Ћесарев.

17 И одговарајући Исус рече им: **Подајте ћесарево ћесару, а Божје Богу.** И чудише Му се.

18 И дођоше к Њему садукееји који кажу да нема васкрсења, и запиташе Га говорећи:

19 Учитељу! Мојсије нам написа: Ако коме брат умре и остави жену а деце не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне семе брату свом.

20 Седам браће беше: и први узе жену, и умре без порода.

21 И други узе је, и умре, и ни он не остави порода; тако и трећи.

22 И узеше је седморица, и не оставише порода. А после свих умре и жена.

23 О васкрсењу дакле кад устану кога ће од њих бити жена? Јер је за седморицом била.

24 И одговарајући Исус рече им: Зато ли се ви варате што не знате писма ни силе Божје?

25 Јер кад из мртвих устану, нити ће се женити ни удавати, него су као анђели на небесима.

26 А за мртве да устају нисте ли читали у књигама Мојсијевим како му рече Бог код купине говорећи: Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев?

27 Није Бог Бог мртвих, него Бог живих. Ви се дакле врло варате.

28 И приступи један од књижевника који их слушаше како се препиру, и виде да им добро одговара, и запита Га: Која је прва заповест од свих?

29 А Исус одговори му: Прва је заповест од свих: Чуј Израиљу, Господ је Бог наш Господ једини;

30 и љуби Господа Бога свог свим срцем својим и свом душом својом и свим умом својим и свом снагом својом. Ово је прва заповест.

31 И друга је као и ова: Љуби ближњег свог као самог себе. Друге заповести веће од ових нема.

³² И рече Му књижевник: Добро, учитељу! Право си казао да је један Бог, и нема другог осим Њега;

³³ и љубити Га свим срцем и свим разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњег као самог себе, веће је од свих жртава и прилога.

³⁴ А Исус видевши како паметно одговори рече му: **Ниси далеко од царства Божјег.** И нико више не смеше да Га запита.

³⁵ И одговори Исус и рече учећи у цркви: **Како говоре књижевници да је Христос син Давидов?**

³⁶ Јер сам Давид каза Духом Светим: Рече Господ Господу мом: Седи мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје подножје ногама Твојим.

³⁷ Сам дакле Давид назива Га Господом, и откуда му је син? И многи народ слушаше Га с радошћу.

³⁸ И говораше им у науци својој: **Чувајте се књижевника који иду у дугачким хаљинама, и траже да им се клања по улицама,**

³⁹ и првих места по зборницама, и зачеља на гозбама.

⁴⁰ Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго, биће још више осуђени.

⁴¹ И седавши Исус према Божјој хазни гледаше како народ меће новце у Божју хазну. И многи богати метаху много.

⁴² И дошавши једна сиромашна удовица метну две лепте, које чине један кодрант.

⁴³ И дозавши ученике своје рече им: **Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свих који мећу у Божју хазну.**

⁴⁴ **Јер сви метнуше од сувишка свог; а она од сиротиње своје метну све што имаше, сву храну своју.**

13

Исусов говор о разорењу Јерусалима и о својој будућој слави. Савети и опомене, особито о стражењу.

¹ И кад излажаше из цркве рече Му један од ученика Његових: Учитељу! Гле какво је камење, и каква грађевина!

² И одговарајући Исус рече му: **Видиш ли ову велику грађевину? Ни камен на камену неће овде остати који се неће разметнути.**

³ И кад сеђаше на гори маслинској према цркви, питаху Га самог Петар и Јаков и Јован и Андрија:

⁴ **Кажи нам кад ће то бити? И какав ће знак бити кад ће се то све свршити?**

⁵ А Исус одговарајући им поче говорити: **Чувајте се да вас ко не превари.**

⁶ **Јер ће многи доћи у моје име говорећи: Ја сам; и многе ће преварити.**

⁷ **А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није последак.**

⁸ **Устаће народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести по свету; и биће глади и буне. То је почетак страдања.**

⁹ А ви се чувајте; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за сведочанство њима.

¹⁰ И у свим народима треба да се најпре проповеди јеванђеље.

¹¹ А кад вас поведу да предају, не брините се унапред шта ћете говорити, нити мислите; него шта вам се да у онај час оно говорите; јер ви нећете говорити него Дух Свети.

¹² И предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће деца на родитеље и побиће их.

¹³ И сви ће омрзнути на вас имена мог ради. Али који претрпи до краја благо њему.

¹⁴ А кад видите мрзост опустошења, за коју говори пророк Данило, да стоји где не треба (који чита да разуме): тада који буду у Јудеји нека беже у горе;

¹⁵ и који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме шта из куће своје;

¹⁶ и који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју.

¹⁷ Али тешко труднима и дојиљама у те дане!

¹⁸ Него се молити Богу да не буде бежање ваше у зиму.

¹⁹ Јер ће у дане те бити невоља каква није била од почетка створења које је Бог створио до сад, и неће ни бити.

²⁰ И да Господ не скрати дане нико не би остао; али изабраних ради, које изабра, скратио је дане.

²¹ Тада ако вам ко рече: Ево овде је Христос, или: Ено онде, не верујте.

²² Јер ће изаћи лажни Христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би

преварили, ако буде могуће, и изабране.

²³ Али ви се чувајте: ето вам све казах напред.

²⁴ Али у те дане, после те невоље, сунце ће помрчати, и месец своју светлост изгубити.

²⁵ И звезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.

²⁶ И тада ће угледати Сина човечјег где иде на облацима са силом и славом великом.

²⁷ И тада ће послати анђеле своје и сабраће изабране своје од четири ветра, од краја земље до краја неба.

²⁸ А од смокве научите се причи: кад се већ њена грана помлади и стане листати, знате да је близу лето.

²⁹ Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу код врата.

³⁰ Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде.

³¹ Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи.

³² А о дану том или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни Син, до Отац.

³³ Пазите, стражите и молите се Богу; јер не знате кад ће време настати.

³⁴ Као што човек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својим власт, и свакоме свој посао; и вратару заповеди да стражи.

³⁵ Стражите дакле; јер не знате кад ће доћи господар од куће, или увече или у по ноћи, или у петле, или ујутру;

³⁶ да не дође изненада и да вас не нађе, а ви спавате.

³⁷ А шта вам кажем, свима кажем: стражите.

14

Христово помазање у Витанији. Пасхално јагње. Тајна вечера. Борба у Гетсиманији. Хватање. Саслушавање, заповест и страдање пред Кајафом. Петрово одрицање и кајање.

¹ Беху пак још два дана до пасхе и до дана пресних хлебова; и тражаху главари свештенички и књижевници како би Га из преваре ухватили и убили.

² Али говораху: Не о празнику, да се не би народ побунио.

³ И кад беше Он у Витанији у кући Симона губавог и сеђаше за трпезом, дође жена са скленицом многоценога мира чистог нардовог, и разбивши скленицу изливаше Му на главу.

⁴ А неки се срђаху говорећи: Зашто се то миро просипа тако?

⁵ Јер се могаше за њ узети више од триста гроша и дати сиромасима. И викаху на њу.

⁶ А Исус рече: **Оставите је; шта јој сметате? Она учини добро дело на мени.**

⁷ Јер сиромаше имате свагда са собом, и кад год хоћете можете им добро чинити; а мене немате свагда.

⁸ Она шта може, учини: она помаза напред тело моје за укуп.

⁹ Заиста вам кажем: где се год успрооведа јеванђеље ово по свему свету, казаће се и то за спомен њен.

10 И Јуда Искаротски, један од дванаесторице оде ка главарима свештеничким да им Га изда.

11 А они чувши обрадоваше се, и обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да Га изда.

12 И у први дан пресних хлебова, кад клаху пасху, рекоше Му ученици Његови: Где ћеш да идемо да Ти зготовимо пасху да једеш?

13 И посла двојицу од ученика својих и рече им: **Идите у град, и сретћете вас човек који носи воду у крчагу; идите за њим,**

14 **и где уђе кажите господару од оне куће: Учитељ вели: Где је гостионица где ћу јести пасху с ученицима својим?**

15 **И он ће вам показати велику собу прострту готову: онде нам зготовите.**

16 И изађоше ученици Његови, и дођоше у град, и нађоше као што им каза, и уготовише пасху.

17 И кад би увече, дође са дванаесторицом.

18 И кад сеђаху за трпезом и јеђаху рече Исус: **Заиста вам кажем: један од вас, који једе са мном, издаће ме.**

19 А они се забринуше, и стадоше говорити један за другим: Да не ја? И други: Да не ја?

20 А Он одговарајући рече им: **Један од дванаесторице који умочи са мном у зделу.**

21 **Син човечји дакле иде као што је писано за Њега; али тешко оном човеку који изда Сина човечјег; боље би му било да се није родио онај човек.**

22 И кад јеђаху узе Исус хлеб и благословивши преломи га, и даде им, и рече: **Узмите, једите; ово је тело моје.**

23 И узе чашу и давши хвалу даде им; и пише из ње сви.

24 И рече им: Ово је крв моја новог завета која ће се пролити за многе.

25 Заиста вам кажем: више нећу пити од рода виноградског до оног дана кад ћу га пити новог у царству Божијем.

26 И отпојавши хвалу изађоше на гору маслинску.

27 И рече им Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер је писано: ударићу пастира и овце ће се разбећи.

28 Али по васкрсењу свом, ја идем пред вама у Галилеју.

29 А Петар Му рече: Ако се и сви саблазне, али ја нећу.

30 И рече му Исус: Заиста ти кажем: ноћас док двапут петао не запева три пута ћеш ме се одрећи.

31 А он још више говораше: Да бих знао с Тобом и умрети нећу Те се одрећи. Тако и сви говораху.

32 И дођоше у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима својим: Седите овде док ја идем да се помолим Богу.

33 И узе са собом Петра и Јакова и Јована, и забрину се и поче тужити.

34 И рече им: Жалосна је душа моја до смрти; почекајте овде, и стражите.

35 И отишавши мало паде на земљу, и мољаше се да би Га мимоишао час, ако је могуће.

36 И говораше: Ава Оче! Све је могуће Теби; прinesi чашу ову мимо мене; али опет не како ја хоћу, него како Ти.

37 И дође и нађе их где спавају, и рече Петру: Симоне! Зар спаваш? Не може ли једног часа постражити?

38 Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан али је тело слабо.

39 И опет отишавши помоли се Богу оне исте речи говорећи.

40 И вративши се нађе их опет где спавају; јер им беху очи отежале; и не знаху шта би Му одговорили.

41 И дође трећи пут, и рече им: Једнако спавате и почивате; доста је; дође час; ево се предаје Син човечји у руке грешницима.

42 Устаните да идемо; ево издајник се мој приближи.

43 И одмах, док Он још говораше, дође Јуда, један од дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од глаvara свештеничких и од књижевника и старешина.

44 И издајник Његов даде им знак говорећи: Кога ја целивам онај је: држите га, и водите га чувајући.

45 И дошавши одмах приступи к Њему, и рече: Рави! Рави! И целива Га.

46 А они метнуше руке своје на Њ и ухватише Га.

47 А један од оних што стајаху онде извади нож те удари слугу поглаvara свештеничког, и одсече му ухо.

48 И одговарајући Исус рече им: Као на хајдука изашли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите,

49 а сваки дан сам био код вас у цркви и учио, и не ухватисте ме. Али да се збуде писмо.

50 И оставивши Га, ученици сви побегоше.

⁵¹ И за Њим иђаше некакав младић огрнут платном по голом телу; и ухватише оног младића.

⁵² А он оставивши платно го побеже од њих.

⁵³ И доведоше Исуса к поглавару свештеничком, и стекоше се к њему сви главари свештенички и књижевници и старешине.

⁵⁴ И Петар иде за Њим издалека до у двор поглавара свештеничког, и сеђаше са слугама, и грејаше се код огња.

⁵⁵ А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса сведочанства да Га убију; и не нађоше;

⁵⁶ јер многи сведочаху лажно на Њега и сведочанства не беху једнака.

⁵⁷ И једни уставши сведочаху на Њега лажно говорећи:

⁵⁸ Ми смо чули где он говори: Ја ћу развалити ову цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која неће бити рукама начињена.

⁵⁹ И ни ово сведочанство њихово не беше једнако.

⁶⁰ И уставши поглавар свештенички на среду запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на тебе сведоче?

⁶¹ А Он ћуташе и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече: Јеси ли ти Христос, Син Благословенога?

⁶² А Исус рече: **Јесам; и видећете Сина човечјег где седи с десне стране Силе и иде на облацима небеским.**

⁶³ А поглавар свештенички раздре своје хаљине, и рече: Шта нам требају више сведоци?

⁶⁴ Чусте хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.

⁶⁵ И почеше једни плјувати на Њ, и покривати Му лице, и ћушати Га, и говорити Му: Прореци; и слуге Га бијаху по образима.

⁶⁶ И кад беше Петар доле на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничког,

⁶⁷ и видевши Петра где се греје погледа на њ и рече: И ти си био с Исусом Назарећанином.

⁶⁸ А он се одрече говорећи: Не знам нити разумем шта ти говориш. И изађе напоље пред двор: и петао запева.

⁶⁹ И опет, кад га виде слушкиња, поче говорити онима што стајаху онде: Овај је од њих.

⁷⁰ А он се опет одрицаше. И мало затим опет они што стајаху онде рекоше Петру: Ваистину си од њих: јер си Галилејац, и говор ти је онакав.

⁷¹ А он се поче клети и преклињати: Не знам тог човека за кога ви говорите.

⁷² И други пут запева петао. И опомену се Петар речи што му рече Исус: **Док петао двапут не запева одрећи ћеш ме се трипут.** И стаде плакати.

15

Исус пред Пилатом. Осуда. Трнов венац. Смрт Исусова на крсту. Погреб Исусов.

¹ И одмах ујутру учинише веће главари свештенички са старешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши Исуса одведоше Га и предадоше Пилату.

² И упита Га Пилат: Јеси ли ти цар јудејски? А Он одговарајући рече му: **Ти кажеш.**

³ И тужаху Га главари свештенички врло.

⁴ А Пилат опет упита Га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта сведоче на тебе.

⁵ Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљахе Пилат.

⁶ А о сваком празнику пушташе им по једног сужња кога искаху.

⁷ А беше један затворен, по имену Варава, са својим другарима који су у буни пролили крв.

⁸ И повикавши народ стаде искати што им свагда чињаше.

⁹ А Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара јудејског?

¹⁰ Јер знаше да су Га из зависти предали главари свештенички.

¹¹ Али главари свештенички подговорише народ боље Вараву да траже да им пусти.

¹² А Пилат опет одговарајући рече им: А шта хоћете да чиним с тим што га зовете царем јудејским?

¹³ А они опет повикаше: Распни га.

¹⁴ А Пилат им рече: А какво је зло учинио? А они гласно викаху: Распни га.

¹⁵ А Пилат желећи угодити народу пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да Га разапну.

¹⁶ А војници Га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника,

¹⁷ и обукоше Му скерлетну кабаницу, и оплетавши венац од трња метнуше на Њ.

¹⁸ И стадоше Га поздрављати говорећи: Здраво, царе јудејски!

¹⁹ И бијаху Га по глави трском, и пљуваху на Њ, и падајући на колена поклањаху Му се.

20 И кад Му се наругаше, свукоше с Њега скерлетну кабаницу, и обукоше Га у Његове хаљине и изведоше Га да Га разапну.

21 И натераше неког Симона из Кирина, оца Александровог и Руфовог, који иђаше из поља, да Му понесе крст.

22 И доведоше Га на место Голготу, које ће рећи: Костурница.

23 И даваху Му да пије вино са смирном, а Он не узе.

24 И кад Га разапеше, поделише хаљине Његове бацајући коцке за њих ко ће шта узети.

25 А беше сат трећи кад Га разапеше.

26 И беше натпис Његове кривице написан: Цар јудејски.

27 И с Њим распеше два хајдука, једног с десне, а једног с леве стране Њему.

28 И изврши се писмо које говори: и метнуше Га међу злочинце.

29 И који пролажаху, хуљаху на Њ машући главама својим и говорећи: Аха! Ти што цркву разваљујеш и за три дана начињаш,

30 помози сам себи и сиђи с крста.

31 Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другом: Другима поможе, а себи не може помоћи.

32 Христос цар Израилъев нека сиђе сад с крста да видимо, па ћемо му веровати. И они што беху с Њим разапети ругаху Му се.

33 А у шестом сату би тама по свој земљи до сата деветог.

³⁴ И у деветом сату повика Исус гласно говорећи: **Елои! Елои! Лама савахтани?** Које значи: **Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставио?**

³⁵ И неко од оних што стајаху онде чувши то говораху: Ено зове Илију.

³⁶ А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше Га говорећи: Станите да видимо хоће ли доћи Илија да га скине.

³⁷ А Исус повика гласно, и издахну.

³⁸ И завеса црквена раздре се на двоје с врха до на дно.

³⁹ А кад виде капетан који стајаше према Њему да с таквом виком издахну, рече: Заиста човек овај Син Божји беше.

⁴⁰ А беху и жене које гледаху издалека, међу којима беше и Марија Магдалина и Марија Јакова малог и Јосије мати, и Соломија,

⁴¹ које иђаху за Њим и кад беше у Галилеји, и службаху Му; и друге многе које беху дошле с Њим у Јерусалим.

⁴² И кад би увече (јер беше петак, то јест уочи суботе),

⁴³ дође Јосиф из Ариматеје, поштен саветник, који и сам царство Божје чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тело Исусово.

⁴⁴ А Пилат се зачуди да је већ умро; и дозававши капетана запита га: Је ли давно умро?

⁴⁵ И дознавши од капетана, даде тело Јосифу.

⁴⁶ И купивши платно, и скинувши Га, обави платном, и метну Га у гроб који беше исечен у камену, и навали камен на врата од гроба.

⁴⁷ А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху где Га метаху.

16

Христово васкрсење. Васкрсли се јавља ученицима. Заповест о криставању по свему свету. Вазнесење.

¹ И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.

² И врло рано у први дан недеље дођоше на гроб око сунчаног рођаја.

³ И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гробних?

⁴ И погледавши видеше да камен беше одваљен: јер беше врло велики.

⁵ И ушавши у гроб видеше младића обученог у белу хаљину где седи с десне стране; и уплашише се.

⁶ А он им рече: Не плашите се, Исуса тражите Назарећанина распетог; уста, није овде, ево место где Га метнуше.

⁷ Него идите кажите ученицима Његовим и Петру да пред вама оде у Галилеју: тамо ћете Га видети, као што вам рече.

⁸ И изашавши побегоше од гроба; јер их ухвати дрхат и страх; и ником ништа не казаше, јер се бојаху.

⁹ А Исус уставши рано у први дан недеље јави се најпре Марији Магдалини, из које је истерао седам ђавола.

¹⁰ А она оде те јави онима што су били с Њим, који плакаху и ридаху.

¹¹ И они чувши да је жив и да Га је она видела не вероваше.

¹² А потом јави се на путу двојици од њих у другом обличју, кад су ишли у село.

¹³ И они отишавши јавише осталима; и ни њима не вероваше.

¹⁴ А најпосле, јави се кад њих једанаесторица бежу за трпезом, и прекори их за њихово неверје и тврђу срца што не вероваше онима који су Га видели да је устао;

¹⁵ и рече им: **Идите по свему свету и проповедите јеванђеље сваком створењу.**

¹⁶ **Који узверује и покрсти се, спашће се; а ко не верује осудиће се.**

¹⁷ **А знаци онима који верују биће ови: именом мојим изгониће ђаволе; говориће новим језицима;**

¹⁸ **узимаће змије у руке, ако и смртно шта попију, неће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће.**

¹⁹ **А Господ, пошто им изговори, узе се на небо, и седе Богу с десне стране.**

²⁰ **А они изађоше и проповедаше свуда, и Господ их потпомага, и реч потврђива знацима који су се потом показивали. Амин.**

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8